

DEDICTVI OTCO
ZACHOVEJ NAM, PANE!

N E D Ě L E

MISIJNÍ VĚSTNÍK

Vydáván péčí Cyrilomethodějské ligy v Kanadě

SUNDAY
RELIGIOUS
WEEKLY
LETTER

BOX 113
CHATHAM, ONT.
CANADA

Č. 40.

8. června 1958.

B O Ž Í T Ě L O .

Při Poslední večeři na Zelený čtvrtek ustanovil Pán Ježíš Nejsvětější Svátost Oltářní. Proměnil chléb a víno ve své svaté Tělo a svou svatou Krev, obětoval první mši svatou: "Vezměte a jezte; toto je Tělo mé, které se za vás vydává; toto je Krev má, která se za vás vylévá; to činite na mou památku"...

Církev vzpomíná ustanovení Velebné Svátosti na Zelený čtvrtek; ale poněvadž je ve Svatém týdnu proniknuta rozjímáním o bolestném utrpení Páně, slaví zvláštní svátek Božího Těla, aby vyjádřila svou radost a vděčnost a vzdala poctu a oddala se pokornému klanění Bohu přítomnému mezi námi pod svátostnými způsoby.

Svátek Božího Těla se slaví ve čtvrtek po neděli Nejsvětější Trojice, a to 6. června. Vnější oslava svátku se koná v následující neděli, letos 8. června. V našich krajích se konával po slavné mši svaté slavnostní průvod s Velebnou Svátostí ke čtyřem oltářům mimo kostel a četlo se Evangelium o Nejsvětější Svátosti podle čtyř evangelistů.

Modleme se: Bože, Tys nám zanechal v obdivuhodné Svátosti památku na své umučení; prosíme Tě tedy: dej, ať svatá tajemství Tvého Těla a Tvé Krve tak uctíváme, abychom stále v sobě zakoušeli účinek tvého vykoupení.....

---oooo---

Z NAŠICH DEJIN: P O U T N Í M Í S T A .

V 18. století dal Bůh našemu národu duchovní osvěžení nejen úctou svatojanskou, ale zvláště mariánskou. Poutní místa rozkvetla a putování k nim stalo se oblíbeným Sv. Hora, starobylé mariánské poutní místo v Čechách, zažila r. 1732 podobnou velikou slavnost, jaké byla Praha svědkem r. 1729 při svatořečení sv. Jana Nepomuckého: korunování sošky Matky Boží i Ježíška. Ke konci třicetileté války byla Sv. Hora dána do správy jezuitskému řádu. Nynější svatyně byla dostavěna r. 1673, a r. 1732, třetí neděli po letnicích byla milostná soška Matky Boží i Ježíška korunována od světícího biskupa Rudolfa Šporka zlatými korunami, posvěcenými v Římě od Sv. Otce. Stalo se to za statisícové účasti věřících a nesčetných hodnostářů. Slavnosti opět trvaly po celý oktáv ... Vedle Matky

Všem našim krajanům tímto oznamujeme:

P O U Ť D O S V A T Y N Ě M U Č E D N Í K Ů
V M I D L A N D, O N T A R I O

se bude konati

V N E D Ě L I, 22. Č E R V N A 1958.

10,45 h. dopol.sraz před kostelem, 11,00 h.Mše svatá,
2.00 h. odpol.: Křížová cesta.

EVANGELIUM
na neděli BOŽÍHO TĚ-
LA; Lk. 14, 16-24:

V tom čase pověděl Ježíš farizeům toto podobenství: "Jeden člověk vystrojil velikou večeři a pozval mnoho hostů. A v hodinu večeře poslal k pozvaným svého služebníka se vzkazem: 'Přijďte, neboť všechno je už připraveno. Avšichni se počali jako jeden vymlouvat. První mu řekl: 'Koupil jsem pole a musím si je jít prohlédnout; prosím tě, omluv mě!' A jiný vzkázal: 'Koupil jsem pět párů volů a jdu je vyzkoušet; prosím tě, omluv mě!' A jiný řekl: 'Oženil jsem se, a proto nemohu přijít.' Vrátil se tedy ten služebník a oznámil to svému páni. Tu se pán domu rozhněval a řekl svému služebníkovi: 'Hned vyjdi na náměstí a do městských ulic a uveď sem chudé, zmrzačené, slepé a chromé!' A služebník pravil: 'Pane, stalo se, jak jsi rozkázal, a ještě je místo.' A pán řekl služebníkovi: 'Vyjdi na cesty a k plotům

a přinutí vejítí, aby se naplnil můj dům. Ale pravím vám: Ani jeden z těch mužů, kteří byli pozváni, neokusí mé večeře."

POUČENÍ:

Pán Ježíš nás varuje v dnešním evangeliu před náboženskou vlačností a podceňováním duchovních hodnot života. Konečný cíl života na zemi, a pro nás nejdůležitější, je dojítí nebeské večeře po smrti-spasiti svou duší. Je nanejvýš nebezpečné dávatí přednost pozemským zájmům. Budeme-li nedbalí o věčné dobro své duše, mohou býti pozvání místo nás jiní-které třeba považujeme za méněcenné -a nám může býti navždy zavřena brána do věčné blaženosti.

CÍRKEVNÍ KALENDAŘ:
-NED. 8. VI: Druhá neděle po Sv. Duchu; oslava svátku Božího Těla. - ÚT. 10. VI: sv. Markety; - STŘ. 11. VI: sv. Barnabáše, apoštola; - ČTV. 12. VI: sv. Jana, vyznavače; - PÁT. 13. VI: svátek Božského Srdce Páně; - SOB. 14. VI: sv. Basila, učitele církevního.

něvadž člověk má jednoduchou duchovou nesmrtelnou duší, poznává rozumem, že pozemské věci, považované za dobré, mohou býti nebo nemusí a nejsou pro nás nutné, a proto vůle je ponechána svobodná voliti, co se jí líbí. Svobodu vůle mají jen bytosti obdařené rozumem. Přirozená svoboda je schopnost vůle "voliti prostředky vhodné k předloženému cíli; neboť ten jest pánem svých činů, kdo může zvoliti jednu věc z mnohých". Svoboda vůle je dogma Víry; a Církev ji hájila proti manichejcům a jansenistům a nikdy neustoupila fatalismu.

Mravní svoboda pozůstává ve volbě jen toho dobra, které je v souladu se správným úsudkem rozumu. Avšak obě schopnosti lidské duše, rozum a vůle, jsou nedokonalé. Rozum se může mýlití a předložití vůli jen zdánlivě dobro, a vůle sledující je, zvolí zlo. Také vůle může voliti proti úsudku rozumu a tím ZNEUŽÍTI SVÉ SVOBODY, voliti zlo, spáchatí hřích. Naopak nekonečně dokonalý Bůh, ač je nanejvýš svobodný, pro svrchovanost svého Rozumu a podstatnou dobrotu své Vůle, nemůže voliti zlo; podobně i andělé a svatí v nebi. (Příště dále.)

SIONE, CHVAL SPASITELE,

Pastýře a Učitele,

chvalozpěvy jemu pějí!

JAK jen můžeš, chval ho stále, vše je málo k jeho chvále, nelze dosti chválit jej.

ZCELA zvláštní předmět chvály: živý chléb, zdroj žití stálý, určen je dnes pro slavnost.

TEN u večeřadla stolu, dán byl sboru apoštolů, o tom není pochybnost.

NAPLNO ať zazní chvála, by se duše rozjásala, radostná a nadšená.

DNES se přece slavnost koná hostiny té, dne, kdy ona byla ustavena.

V NÍ KRÁL nový získal vládu, obětí Nového řádu ukončen je Starý věk.

STARÉ zašlo, nové vzkvetlo, stín zahnalो Pravdy světlo, noc se dala na útěk.

CO SÁM Kristus tehdy konal, to nám činit prikazoval ke své věčné paměti.

TAK vždy Církev vyučuje, chléb a víno proměňuje v spasitelné oběti.

DOGMA křesťanům se dává, chléb že se tu tělem stává, víno že se mění v krev.

CO SE myslí, oku skrývá, to poznává víra živá; nadpřirozený to zjev.

POD různými způsoby, vnějšími jen podobami, úžasná věc skryta je:

POKRM těla, nápoj krve.

Kristus je však celý v prvé, celý v druhé způsobě.

člověka. Rozlišuje svobodu přirozenou a mravní. - Přirozená svoboda je důsledkem rozumového poznání člověka. Po-

Boží Svatohorské to byla Staroboleslavská, jež vládla českým srdcím. Na tato místa se cítil národ váben neodolatelnou mocí. Místní význam měly Římov, Chlumeck, Bohosudov, Sepekov, Králíky; na Moravě Tuřany, Vranov, Křtiny, Sloup, Sv. Kopeček, Dub, Štípa, ale všechny tam zastínil Sv. Hostýn, když na jeho temeni dal hr. Fr. Rotál r. 1748 zbudovat místo několika kaplic nynější chrám.... Bývalé svatyně povstaly z rozvalin a nové vypjaly do výše oblé bane a strmé věže. R. 1623 postavil v Hájk u Prahy hr. Ždárský první Loretu, druhá byla pražská (1626), následovaly v Slaném, v Chrudimi, Řimově, Brně a jinde. Nejproslulejší poutní místa na Slovensku byla: Šaštín, Trnava, Udolie Marie, Nitra, Dubnica, Frivald, Višňová, Levoča, Stará Hora.

---ooo---

LEV XIII. O SVOBODĚ.

Papež Lev XIII. vydal r. 1888 encykliku Libertas Praetantimum, v níž pojednává o lidské SVOBODĚ, aby vytýčil správný smysl svobody a čelil nesprávným jejím výkladům. Zdůrazňuje na počátku, že Církev vždy hájila a hájí pravou svobodu